Suspendované částice (aerosol)

Suspendované částice představují různorodou směs organických a anorganických částic kapalného a pevného skupenství, různé velikosti, složení a původu. K označení suspendovaných částic je v odborném i denním tisku používáno střídavě mnoho pojmů, které se překrývají, některé se vztahují ke způsobu vzorkování jiné k místu depozice v dýchacím ústrojí. Setkáváme se tak s pojmy tuhé znečišťující látky (TZL – což je termín z legislativy emisí), pevný aerosol, prašný aerosol, polétavý prach, v zahraniční literatuře pak suspendované částice (suspended particulate matter SPM), celkové suspendované částice (total suspended particles TSP), černý kouř (black smoke), jemné částice (fine particles) a další.

V platné legislativě (*Nařízení vlády č. 350/2002 Sb. ve znění následných právních úprav 60/2004 Sb.*) je zaveden termín **suspendované částice**, dále definovaný takto: "suspendované částce jsou pevné nebo kapalné částice, které v důsledku zanedbatelné pádové rychlosti přetrvávají dlouhou dobu v atmosféře".

Částice v ovzduší představují významný rizikový faktor s mnohočetným efektem na lidské zdraví. Na rozdíl od plynných látek nemají specifické složení (velikost i složení částic je ovlivněno zdrojem, ze kterého pochází), nýbrž představují směs látek s různými účinky. Současně působí i jako vektor pro plynné škodliviny.

1. ZDROJE:

Suspendované částice dělíme na primární a sekundární. **Primární částice** jsou emitované přímo ze zdrojů a můžeme je dále dělit na ty, které pochází **z antropogenních zdrojů** (spalování fosilních paliv, doprava, technologické procesy, antropogenní aktivity) a **z přírodních zdrojů** – mořský aerosol, sopečná činnost, kosmický spad ....).

Sekundární částice jsou ty, které vznikají v ovzduší na základě probíhajících chemických (chemické reakce) a fyzikálních (nukleace, kondenzace) procesů a dále ty, které se do ovzduší dostávají resuspenzí (zvířením) v důsledku lidské činnosti (doprava...) nebo meteorologických faktorů (vítr).

Malé částice podléhají koagulaci a kondenzaci, zvětšují se, ale jejich konečná velikost zpravidla nepřesáhne 2 µm. Tyto částice setrvávají v ovzduší relativně dlouho, udává se cca 7 až 30 dnů. Částice vzniklé mechanickým dispergováním jsou naopak obvykle větší než 2 µm a jejich životnost v ovzduší je kratší.

Z hlediska původu, složení i chování se jemná frakce částic do 2,5 µm a hrubší frakce většího průměru významně liší. pH jemných částic je často v kyselé oblasti, jemné částice jsou do značné míry rozpustné a zahrnují sekundárně vzniklé aerosoly kondenzací plynů, částice ze spalování fosilních paliv včetně dopravy a znovu kondenzované organické či kovové páry. Převažují zde částice vznikající až sekundárně reakcemi plynných škodlivin ve znečištěném ovzduší. Obsahují jak uhlíkaté látky, které mohou zahrnovat řadu organických sloučenin s možnými mutagenními účinky, tak i soli, hlavně sulfáty a nitráty. Mohou též obsahovat těžké kovy, z nichž některé mohou mít karcinogenní účinek. V ovzduší jemné částice perzistují dny až týdny a vytvářejí více či méně stabilní aerosol, který může být transportován stovky až tisíce km. Tím dochází k jejich rozptýlení na velkém území a

stírání rozdílů mezi jednotlivými oblastmi. Velmi důležité z hlediska expozice obyvatel je pronikání jemných částic do interiéru budov, kde lidé tráví většinu času.

Hrubší částice naproti tomu bývají zásaditého pH, jsou z větší části nerozpustné a vznikají nekontrolovaným spalováním, mechanickým rozpadem materiálu zemského povrchu, při demolicích, dopravě na neupravených komunikacích a sekundárním vířením prachu. Podléhají rychlé sedimentaci během minut až hodin s přenosem řádově do kilometrových vzdáleností.

Složení částic se liší, určitý typický poměr hlavních složek u "městského prachu" však existuje.

2. HISTORIE MĚŘENÍ

- Měření TSP
  - v síti HS od roku 1980 1985, v síti ČHMÚ od roku 1991
- Měření suspendovaných částic frakce PM₁₀

vybrané stanice HS od roku 1994, ostatní od roku 2004, síť ČHMÚ od konce roku 1996

- V roce 2004
  - měří suspendované částice frakce **PM**₁₀ v obou sítích celkem 125 stanic
  - měří suspendované částice frakce PM_{2,5} v obou sítích celkem 19 stanic
  - (Je to více než evropský průměr)

Automatické stanice měří krátkodobé (30/60 minutové hodnoty), manuální 24 hodinové koncentrace

3. PLATNÁ LEGISLATIVA ČR K 1.1.2005 :

Povinnost měření vychází ze zákona **86/2002 Sb. o ochraně ovzduší** ve znění následných právních úprav (novela 92/2004 Sb.), akceptování evropské legislativy, kde jsou uvedeny i tyto základní pojmy :

 znečišťující látka - jakákoliv látka vnesená do vnějšího ovzduší nebo v něm druhotně vznikající, která má přímo a nebo může mít po fyzikální nebo chemické přeměně nebo po spolupůsobení s jinou látkou škodlivý vliv na život a zdraví lidí a zvířat, na životní prostředí, na klimatický systém Země nebo na hmotný majetek

- imisní limit hodnota nejvýše přípustné úrovně znečištění ovzduší vyjádřená v jednotkách hmotnosti na jednotku objemu při normální teplotě a tlaku
- mez tolerance procento imisního limitu nebo část jeho absolutní hodnoty, o které může být imisní limit překročen

Nařízení vlády č. **350/2002 Sb**., **kterým se stanoví imisní limity a podmínky a způsob sledování, posuzování, hodnocení a řízení kvality ovzduší** ve znění následných právních úprav (60/2004 Sb.) – definice základních pojmů :

- suspendované částice pevné nebo kapalné částice, které v důsledku zanedbatelné pádové rychlosti přetrvávají dlouhou dobu v atmosféře
- suspendované částice frakce PM₁₀ částice, které projdou velikostně selektivním vstupním filtrem vykazujícím pro aerodynamický průměr 10 μm s odlučovací účinností 50 %,
- jemné suspendované částice frakce PM_{2,5} částice, které projdou velikostně selektivním vstupním filtrem vykazujícím pro aerodynamický průměr 2,5 μm s odlučovací účinností 50 %,

K přesnému zjištění těchto frakcí slouží odběrové aparatury, které zachycují částice v určitém rozměrovém rozmezí. Při měření frakce PM_{10} je tak např. zachycováno 50 % částic aerodynamického průměru 10 µm s rychle narůstajícím procentem záchytu menších částic a naopak rychle klesajícím záchytem částic s větším průměrem. Grafický model vzorkování definované frakce PM_{10} (adekvátně platí i pro $PM_{2,5}$)

Zastoupení suspendovaných částic frakce PM₁₀ v kolektoru (v %) po průchodu selektivním odlučovačem

4. IMISNÍ LIMITY A MEZE TOLERANCE PRO SUSPENDOVANÉ ČÁSTICE (PM₁₀) -NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 350/2002 SB. VE ZNĚNÍ NÁSLEDNÝCH PRÁVNÍCH ÚPRAV (60/2004 SB.) – PŘÍLOHA Č. 2

Hodnoty imisních limitů jsou vyjádřeny v µg.m⁻³ a vztahují se na standardní podmínky - objem přepočtený na teplotu 293,15 K a atmosférický tlak 101,325 kPa.

Účel vyhlášení	Parametr / Doba průměrování	Hodnota imisního limitu	Mez tolerance	Datum, do něhož musí být limit splněn
1. Ochrana	Aritmetický	50 µg.m ⁻³ PM ₁₀ , nesmí	15 μg.m ⁻³	1.1.2005

Účel vyhlášení	Parametr / Doba průměrování	Hodnota imisního limitu	Mez tolerance	Datum, do něhož musí být limit splněn
zdraví lidí - I.etapa	průměr / 24 hodin	být překročena více než 35krát za kalendářní rok	(30 %)*	
2. Ochrana zdraví lidí - I.etapa	Aritmetický průměr / Kalendářní rok	40 μg.m ⁻³ PM ₁₀	4,8 μg.m ⁻³ (12 %)*	1. 1. 2005
1. Ochrana zdraví lidí - II.etapa ¹⁾	Aritmetický průměr / 24 hodin	50 μg.m - ³ PM ₁₀ , nesmí být překročena více než 7 krát za kalendářní rok	Bude odvozena ze získaných údajů a bude ekvivalentní limitním hodnotám pro I. etapu	1. 1. 2010
2. Ochrana zdraví lidí - II.etapa ¹⁾	Aritmetický průměr / Kalendářní rok	20 μg.m⁻³ PM ₁₀	10 μg.m ⁻³ (50 %) 1. ledna.2005 ^{**}	1. 1. 2010

Poznámky:

¹⁾ Uvedené indikativní hodnoty podléhají přezkoumání s ohledem na nově přijaté směrné informace o účincích na zdraví a životní prostředí, technickou proveditelnost a zkušenosti s uplatňováním limitních hodnot v etapě I.

* mez tolerance se od 1. ledna 2003 snižovala tak, aby dosáhla k 1. lednu 2005 nulové hodnoty. V letech 2003 až 2004 byly meze tolerance následující

	2003	2004
Pro 24 hodin	10 μg.m ⁻³	5 µg.m ⁻³
Pro kalendářní rok	3,2 μg.m ⁻³	1,6 μg.m ⁻³

** mez tolerance se bude od 1. ledna 2006 lineárně snižovat - každých 12 měsíců tak, aby dosáhla 1. ledna 2010 nulové hodnoty. V letech 2006 až 2009 budou meze tolerance následující

	2006	2007	2008	2009
Pro kalendářní rok	8 μg.m ⁻³	6 μg.m ⁻³	4 μg.m ⁻³	2 μg.m ⁻³

*** K měření koncentrací suspendovaných částic frakce PM₁₀ lze použít také metodu stanovení celkového prašného aerosolu (total suspended particulates) při přepočtu za použití koeficientu 0,8. Hodnota koeficient přepočtu koncentrace suspendovaných částic frakce PM₁₀ na frakci PM_{2,5} se odhaduje na 0,8 až 0,9.

V roce 2003 (komplexní data za rok 2004 nejsou dosud k dispozici) znečištění ovzduší suspendovanými částicemi (frakcí PM₁₀) překračovalo imisní limity včetně mezí tolerance. Imisní limit pro 24hodinové

koncentrace PM₁₀ (50

5. HODNOTY A TRENDY MĚŘENÝCH HODNOT

Pole roční průměrné koncentrace PM₁₀ v roce 2003

 μ g/m³) byl i v roce 2003 (podobně jako v roce 2002) překročen více než 35x téměř ve všech krajích. V oblastech, kde koncentrace PM₁₀ v roce 2003 překročily imisní limity,

Pole 36. nejvyšší 24hod. koncentrace PM10 v roce 2003

městských aglomeracích (Praha,

Brno).

populace (11,5 % území ČR). Na všech stanicích byla překročena hodnota 20 $\mu g/m^3$ ročního průměru. Uváděné mapy superponují výsledky staničních měření na

žije více než 37

%

modelem spočtenou hodnotu "pozadí". V žádném případě tato mapa nepodchycuje lokální,

ostře ohraničené oblasti (např. malá sídla). Je zřejmé "soustředění" vysokých koncentrací v Ostravsko-karvinské oblasti, v Severních Čechách a ve velkých

Vývoj měřených hodnot od roku 1994 do roku 2003 shrnuje poslední mapa, kde jsou uvedeny průběhy ročních hodnot u jednotlivých stanic. Je zde zcela zřetelný počáteční pokles s minimem vkolo roku 1997 následovaný pozvolným leč vytrvalým nárůstem v dalším období.

Doporučení (citace ročenky ČHMÚ za rok 2003).

Překračování imisních limitů pro suspendované částice je závažným problémem ve většině evropských měst. Suspendované částice v atmosféře jsou komplikovaný fenomén a jejich aktuální hmotnostně vyjádřená koncentrace je jen zčásti dána příspěvkem lokálních emisí primárních částic, zejména dopravou. Další příspěvek k aktuální koncentraci je dán reemisemi a zbývající část jsou sekundární anorganické i transformací organické částice vzniklé chemickou plynných složek iak antropogenního původu (SO₂, NO_X a nemetanické těkavé organické látky), tak i emisemi z přírody. Řešení nadměrných koncentrací suspendovaných částic v evropských městech tedy bude nutno řešit jak kooperací v rámci Evropy, tak na místní či regionální úrovni, zejména opatřeními na lokálním vytápění a snižováním emisí spojených s dopravou včetně zlepšování úklidu komunikací.

Relativně vysoký podíl sekundárních částic ukazuje, že poměrně významného snížení koncentrací PM₁₀ bude možné dosáhnout dalším snižováním emisí složek vedoucích k tvorbě frakce sekundárních částic v atmosférickém aerosolu. Znamená to zejména snižování emisí oxidů dusíku a těkavých organických látek v souladu s požadavkem dosažení národních emisních stropů, ale tak, aby byly do termínů daných zákonem splněny imisní limity pro PM₁₀.

6. ZDRAVOTNÍ ASPEKTY

Účinek suspendovaných částic závisí na jejich velikosti, tvaru a chemickém složení. V současné době se klade význam na zohlednění velikosti částic, která je rozhodující pro průnik a depozici v dýchacím traktu. Větší částice jsou zachyceny v horních partiích dýchacího ústrojí, obvykle se dostanou do trávicího ústrojí a jedinec je jim exponován také jejich požitím. Částice frakce PM_{10} (tzv. thorakální frakce) se dostávají pod hrtan do dolních cest dýchacích, jemnější částice označené jako frakce $PM_{2,5}$ (tzv. respirabilní frakce) pronikají až do plicních sklípků. Největší podíl prachu se ukládá v plicích při velikosti částic mezi 1 až 2 µm. S dalším zmenšováním se částice začínají chovat jako plynné molekuly a jejich retence v plicích klesá. Částice menší než 0,001 µm jsou téměř všechny zase vydechovány. Účinky suspendovaných částic jsou dále ovlivněny jejich chemickým složením a adsorpcí dalších znečišťujících látek na jejich povrchu.

Hodnocení akutních účinků a změn v denních koncentracích. Suspendované částice dráždí sliznici dýchacích cest, mohou způsobit změnu morfologie i funkce řasinkového epitelu, zvýšit produkci hlenu a snížit samočisticí schopnosti dýchacího ústrojí. Tyto změny usnadňují vznik infekce. Recidivující akutní zánětlivá onemocnění mohou vést ke vzniku chronické bronchitidy a chronické obstrukční nemoci plic s následným přetížení pravé srdeční komory a oběhovým selháváním. Tento vývoj je současně podmíněn a ovlivněn mnoha dalšími faktory jako je stav imunitního systému, alergická dispozice, expozice v pracovním prostředí, kouření apod. Efekt krátkodobě zvýšených koncentrací suspendovaných částic frakce PM₁₀ se projevuje zvýrazněním symptomů u astmatiků a zvýšením celkové nemocnosti i úmrtnosti. Citlivou skupinou jsou děti, starší osoby a osoby s chronickým onemocněním dýchacího a oběhového ústrojí.

Účinkům suspendovaných částic na zdraví je věnována stále velká pozornost, přesto se stále nepodařilostanovit prahovou koncentraci, která by byla bez účinku .Za nejvýznamnější z hlediska vlivů na zdraví se považuje nejjemnější frakce suspendovaných částic < 2,5 μ m/m³, na které se významně podílí sekundární vznik částic chemickými reakcemi původně plynných látek v ovzduší, jako je oxid dusičitý a siřičit<u>ý</u>.

Současné závěry o účincích suspendovaných částic na zdraví vycházejí především z výsledků epidemiologických studií posledních 10 let. Mezi nejčastěji popisované efekty patří **ovlivnění nemocnosti a úmrtnosti**, ke kterým dochází již při velmi nízké úrovni expozice. Mnoho prací ukazuje na **zvýšení celkové úmrtnosti o 3-12** %, **při zvýšení denní koncentrace TSP o 100 µg (respektive o 50 µg/m³ PM₁₀ a PM_{2,5}), u respiračních příčin smrti se udává zvýšení až o 17 %.** Úmrtnost stoupá neprodleně nebo se zpožděním 1 – 3 dny. Ve studii realizované ve 20 největších amerických

městech v letech 1987 až 1994 bylo prokázáno (Samet a spol) že zvýšení koncentrace PM_{10} o 10 µg/m³ vede ke zvýšení celkové úmrtnosti o 0,51 %, a úmrtnost na kardiovaskulární a respirační příčiny se zvyšuje o 0,68 %. Tyto výsledky jsou velmi konzistentní se závěry z předchozích studií, které publikovali Dockery, Pope a Schwartz a ve kterých se zvýšení celkové úmrtnosti vztažené ke zvýšení koncentrace PM_{10} o 10 µg/m³ pohybovalo v rozmezí 0,4 - 1 %.

Směrnice pro kvalitu ovzduší v Evropě WHO vydaná v roce 2000 uvádí jako sumární odhad ze 17 epidemiologických studií denní zvýšení celkové úmrtnosti v souvislosti se zvýšením denní průměrné koncentrace PM₁₀ o 10 μg/m³ o 0,74 %.

Epidemiologické studie dále uvádějí vztahy mezi změnami denních imisních koncentrací PM₁₀ a počtem hospitalizací pro respirační onemocnění, spotřebou léků k rozšíření průdušek, frekvencí výskytu příznaků onemocnění dýchacího traktu (např. kašel), a změnami plicních funkcí při spirometrickém vyšetření.

Jako sumární odhad z různých epidemiologických studií vztažený ke zvýšení denní průměrné koncentrace PM_{10} o 10 µg/m³ uvádí WHO konkrétně zvýšení počtu hospitalizací z důvodu respiračních onemocnění o 0,8 %, nárůst použití léků k rozšíření průdušek při astmatických potížích o 3 %, zvýšení počtu lidí trpících kašlem o 3,6 % a lidí s podrážděním dolních dýchacích cest o 3,2 %.

Pro hodnocení dlouhodobých účinků na základě ročních průměrných koncentrací existuje podstatně méně podkladů. Pozorované účinky se většinou týkají snížení plicních funkcí při spirometrickém vyšetření u dětí i dospělých, výskytu symptomů chronické bronchitidy a spotřeby léků pro rozšíření průdušek při dýchacích obtížích a zkrácení očekávané délky života. Pro suspendované částice frakce PM₁₀ bývají uváděny i u průměrných ročních koncentrací nižších než 30 µg/m³. Epidemiologické studie z USA naznačují, že očekávaná délka života v oblastech s vysokou imisní zátěží může být o více než rok kratší ve srovnání s oblastmi se zátěží nízkou. Tato redukce očekávané délky života se přitom začíná projevovat již $\mu g/m^3$ .Podle od průměrných ročních koncentrací jemných částic 10 epidemiologických studií uváděných WHO by zvýšení dlouhodobé průměrné koncentrace PM₁₀ o 10 µg/m³ mělo být spojeno se zvýšením úmrtnosti o 10 % a nárůstem prevalence bronchitis u dětí o 29 %.

Ke kvantitativnímu odhadu zvýšení rizika některých zdravotních ukazatelů u exponované populace jsou používány vztahy, publikované v řadě epidemiologických studií.